

Most dwojga serc – Piotr Rubik

Wiem nie umiesz być niczyja
Wiem tęsknota cię zabija
Wiem a jednak nie rozumiem
Chcę rozpalić tu ognisko
Chcę być z tobą bardzo blisko
Chcę a jednak wciąż nie umiem
Wybuduję most
Nad najszerszą z rwących rzek
Abyś mogła przejść
Na mój brzeg
Wybuduję most
Z rozświetlonych słońcem chmur
Złączę morza szum
Z ciszą gór
Ja wiem pozostać nie chcesz niczyj
Wiem twoja tęsknota krzyczy
Wiem a jednak mi uciekasz
Ty chcesz niepokój swój pokonać
Chcesz naprawdę się przekonać
Chcesz za długo jednak czekasz
Wybuduję most
Nad najszerszą z rwących rzek
Abym mogła przejść
Na twój brzeg
Wybuduję most
Z rozświetlonych słońcem chmur
Złączę morza szum
Z ciszą gór
Wybudujmy most
Niech już nic nie dzieli nas
Złączmy z nowym dniem
Przeszły czas
Wybudujmy most
Co połączy światy dwa
Jednym jesteś ty
Drugim ja

Wybudujmy most
Zapatrzeni w tęczę tęczę
Wybudujmy most
Dwojga Serc
Wybudujmy most
Co połączy z nocą dzień
Z lodem ognia żar
Z blaskiem cień
Wybuduję most bo kocham cię!

RUBIKONE

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych